

OBSAH

Před sezónou – protokol startérů závodů	Hans Ohloff
Budoucnost našeho sportu	Milan Heglas ml.
Martha van Geel - nová generace slavného Dolle	Václav Lebeda
Vyhlášení soutěže časopisu „Poštovní holub“	redakce IZ
Mistrovství světa FCI – Nevele 2016	Krajčík, Novotný
Marijke Vink	Haneveld Bert
Ženy, holubářky - Dagmar Bortlová	Jaroslav Novotný
Návštěva u mistra Union Antwerpen	Ad Schaerlaeckens
Jedinečná aukce v Mutěnicích	Jan Filipi
Soutěž pro mladé chovatele	Jan Filipi

Ženy jsou vzácným kořením mezi holubáři

Dagmar Bortlová, významná součást chovatelského týmu, předsedkyně OS Beskydy

Gratulace vítěze Karla Píkrýla na CV k 2. místu v Olymp. kategorii E 2015

Před sezónou – protokol startérů závodů



Na začátku semináře připravil svaz pro startéry „Kontrolní list“ (část 1 a část 2) jako pokyny pro činnost. Ten startérům slouží jako pracovní materiál k tomu, aby byl závod proveden pokud možno tak, aby jim svěřené holubi měli bezpečné podmínky k letu domů.

Hans Ohloff, člen prezidia svazu DV

Kontrolní list část I.

Musí být vyřízen před začátkem sezóny.

- Je k dispozici kontrolní kniha o desinfekci přepravního kamionu?
- Jsou pro zahraniční starty k dispozici potřebná povolení?
- Jsou k dispozici přepravní výjimky (zákaz jízdy kamionů u nás i v zahraničí)
- Jsou nasazovací a přepravní časy k jednotlivým startovním místům v souladu s potřebným časem klidu holubů před startem?
- Čas klidu holubů před startem musí odpovídat 1 hodině na 100 km letové vzdálenosti.
- Kdo rozděljuje boxy a kdo stanoví počty holubů v boxech?
- Doporučujeme pro transport holubů v zoobusu na všechny vzdálenosti a pro kategorie holoubat i starých holubů dodržet prostor 350 cm² na holuba.
- Kdo plní vodou napáječky ve středisku před začátkem nasazování a kdo je po ukončení nasazování vypustí?
- Kdo plní zásobník na vodu v zoobusu?
- Kdo objednává krmivo pro přepravu holubů a jaké krmivo objedná.
- Jsou v německém nebo jiném evropském seznamu obsažena potřebná startovní místa.
- Jsou kontaktní osoby ze seznamu startovních míst zaneseny do závodního plánu?

Kontrolní list část II.

Před každým tréninkem, nebo závodem.

Všímejte si dlouhodobé předpovědi počasí.

- Pokud je dlouhodobá předpověď dva až tři dny před nasazováním taková, že je závod z plánovaného startovního místa vyloučen, musí být rozhodnuto, jestli bude závod časově posunut, zkrácen nebo zcela zrušen. Musí být korigovány nasazovací časy? Řidič a spolujezdec musí být informováni.
- Musí být zjištěno které organizace budou na stejném startovním místě, nebo v bezprostřední blízkosti, aby byl vyloučen start křížujících, nebo proti sobě mířících hejn.
- Bylo rozvržení boxů provedeno dle dohody?
- Jsou v době nasazování naplněné napáječky?
- Jsou naplněny přepravní tanky na vodu tak, aby bylo zajištěno napájení během přepravy po 6 hodinách? (pokud doby přepravy přesáhne 6 hodin, musí být holubi během této doby napojeni). Na kterých dálničních odpočívadlech, nebo na kterém místě to bude provedeno?
- Je v zoobusu k dispozici dostatek krmiva?
- Během vícedenní přepravy musí být stanoveny časy krmení.
- Jsou v zoobusu všechna potřebná povolení? (nedělní výjimka, veterinární osvědčení, startovní povolení atd.)

- Poslední dohoda mezi řidičem a odpovídajícím za přepravu: Kdo se ohlásí a kdy? Odsouhlasit čas a stanovit postup pro mimořádnosti.
- Zavolat kontaktní osobu na startu a dohodnout pro příští den ranní volání.

Ještě večer:

Ještě jednou prohlédnou na internetu předpovědi počasí. Využít „Internen Bereich“ pro vedoucí závodu. (pozn.: informační servis na webu německého svazu).

Ráno před startem:

Obvolat trasu závodu, zjistit stav počasí, využít „Internen Bereich“ pro vedoucí závodu, vyplnit protokol o startu závodu.

Zahájení kontaktu s řidičem:

- Byli holubi dopraveni na startovní místo dle plánu a měli dostatečnou dobu odpočinku na místě startu?
- Na místě startu musí být rolety a dveře středové chodby otevřeny. Aby byli holubi chráněni před krádeží, musí být dveře zajištěny mříží a boxy uzamčeny. Jako alternativa může být zoobus hlídán. Při deštivém počasí by měla být roleta na návětrné straně stažena.
- Větrák musí být během jízdy a během velkých veder spuštěn. Při velkých vedrech (u dlouhých tratí pokud zoobus dorazí na místo startu, nebo musí na místě startu stát protože nelze holuby vypustit) musí řidič vyhledat pro zoobus místo ve stínu.
- Může stát zoobus na místě startu hned na startovní pozici? (není to vždy možné)
- Jsou napáječky naplněné? Voda bude odstraněna až po startu holubů.
- Převyšuje teplota na místě startu 7 ° C? Při studeném protivětru by měla teplota dosahovat nejméně 10 až 12 ° C.

- Předpověď počasí a radarové snímky je třeba dle potřeby vícekrát ověřit. Tak aby byla jistota, že holuby na trati neočekává nepříznivé počasí.
- Nastupující a rozvíjející se bouřky je třeba zaznamenat a pozorovat jejich vývoj.
- Po ústupu bouřky je třeba nejméně 1 hodinu počkat, eventuálně start odložit.
- Do startovního protokolu zaznamenat návrat z důvodů špatného počasí.
- Na základě zpracovaných údajů z minulého roku o časech přepravy na různá startovní místa lze zpáteční jízdu správně naplánovat, nové časy odpočinky a nové časy napájení.

Na startovním místě před startem:

- Je už slunce plně nad obzorem?
- Jsou v oblačnosti modrá místa, kterými může slunce prorazit?
- Dosahuje viditelnost cca 5 km (také na trati)?
- Při celkovém zatažení nízkou oblačností (šedá přes šedou) nemůže být dán pokyn ke startu.
- Při jasně modré obloze bez mráčku je třeba určité opatrnosti, zejména u startů holoubat.
- Pozorují řidiči na místě startu ve vzduchu pohyb ptactva?
- Ukazují holubi svým neklidným chováním, že chtějí být vypuštěni?
- Z vývoje počasí na místě startu určit možný čas startu, nebo přesunout čas startu na další den.
- Po vyloučení všech rizik provést start.
- Vyplnit startovní protokol s popisem vývoje počasí na startovním místě, na trase a v oblasti doletu.
- Po závodě do protokolu zaznamenat aktuální situaci a popsat průběh závodu.

Je třeba počítat i s tím, že vedoucí letu mají v letošní sezóně 2016 možnost se ve čtvrtek a v pátek informovat o předpovědi počasí. Tu vypracují dva meteorologové a na webové stránce německého svazu je v „Internen Bereich“ k dispozici.

Pro závodní sezónu 2016 vám přeji mnoho úspěchů.

Hans Ohloff

Die Brieftaube 9/2016

Překlad Ing. Jaroslav Novotný

Poznámka překladatele:

V mnoha případech se během závodů minulé sezóny ukázalo, že přeprava osob pověřených k odstartování závodu je velmi povrchní, nezaručující správné informace o vývoji počasí. Mnoho závodů skončilo zbytečně s velkými ztrátami při uplatnění hesla lenošných a nezodpovědných „startérů“: „**Však oni si holubi nějak poradí**“.

Není třeba dělat všechno jako v Německu, ale je třeba zvýšit důraz na přípravu startérů a následně na optimálně provedený start závodu.

O čem se mluví

Budoucnost našeho sportu

Čas letí jako voda. Není to zase taková doba ode dne, kdy jsme každý po svém vítali příchod nového roku a už odkrajujeme z druhého čtvrtletí. Sekundu po sekundě, minutu po minutě, ... Čas i doba mají zásadní význam pro lidský život, který je z povahy věci časově omezený. Bohužel z této neoddiskutovatelné skutečnosti pro nás, holubáře z naší malé země, plyne nepříjemná skutečnost – úbytek členské základny a s tím spojená otázka: „Jaká je budoucnost našeho sportu?“ Prognózy nejsou dvakrát růžové. Pokud ale nechceme, aby se situace stala kritickou, je potřeba začít konat. Kroky, které musí přijít jdou zatím dělat postupně a nemusí se jednat o nikterak drastická opatření. Není třeba věšet hlavu. S úbytkem členů a malým zájmem veřejnosti se nepotýkáme jen my, ale i celá řada dalších spolků. Myslím si a troufám si říct, že se jedná o celosvětový trend v případě nezájmu mladších generací o věci, které jsme ještě my v dětství považovali za samozřejmost – sport, pomoc s péčí o hospodářská zvířata, trávení volného času s kamarády venku... To je fakt, se kterým my asi nic neuděláme. Dostáváme se tím ale do bodu, ze kterého vede několik cest. Můžeme se rozhodnout tak, na základě uvedeného faktu, že holubaření v ČR, jak jej známe v dnešní podobě, úzce spojíme s dobou vyměřenou našimi životy a budoucnost řešit nebudeme - po nás potopa. Nebo se rozhodneme zabojovat a jako nositelé tradic a historie českého holubaření dáme hlavy dohromady, dáme stranou své osobní zájmy a ješitnost, a pokusíme se najít řešení, které nám dá nějakou naději! Žena mého života, která mi mimochodem porodila nádherného syna - pokračovatele chovu, mi často když si ho s sebou беру k holubům říkává, že stejně až vyrostete, nebude mít s kým holubařit. Já vám i ji chci ukázat cestu, že při troše štěstí a cílevědomé práci, pokud se po ni vydáme, to nemusí být zase až tak úplná pravda... Jelikož mám kolem sebe partu super lidí, kteří mají na věc podobný názor jako já, tak věřím že pokud dosáhneme na podporu i z vaší strany, můžeme společně něčeho dosáhnout!

Pojďme se podívat na možnosti které máme, pokud se rozhodneme pro cestu, kterou tak často vyžadujeme od svých holubů - nevzdat se a bojovat.

Není to tak dávno, co se holubářskou veřejností rozlétna zpráva jako hrom, že se bude rozdělovat část peněz ze svazové pokladny. To je jistě pro mnohé pozitivní zpráva, ale já osobně to vidím z trochu jiného úhlu pohledu. Pokud si můžeme dovolit uvolňovat peníze z pokladny takovýmto způsobem, je otázkou jestli to nesvědčí o tom, že nemáme žádný koncept a netušíme, co s těmito penězi dělat. Pokud jsou to peníze, které „nepotřebujeme“, proč jsme je tedy od chovatelů vybírali? Proč projít něco, co už jednou svaz vybral, vydělal? Ve vši účtě, je celkem férové navrhnout rozdělení peněz spravedlivě mezi všechny OS, ale pokud jsou tyto OS na těchto financích závislé, je otázkou zda-li jsou tyto OS životaschopné... Tyto peníze nám otevírají cestičku ke krokům, které jsme ještě nikdy neudělali, ale měli bychom! Čím dříve, tím lépe! Myslím tím propagaci našeho sportu. Kolik lidí, se kterými jste se v průběhu života seznámili, vědělo o poštovních holubech, než jste se jim o nich zmínili? Jaké povědomí o holubech má veřejnost? Správně. Auta, památky a nemoci... Myslíte si, že v této situaci se k nám pohnou noví zájemci o chov poštovních holubů? Myslíte si že z této pozice můžeme vyjednávat o regulaci pernatých dravců?

Doba, kdy jsme mohli stát s nataženou rukou a čekat co dostaneme je dávno pryč. Bez práce a nějaké koncepce nedostaneme vůbec nic. Samozřejmě je bláznovstvím si myslet, že peníze nám okamžitě přivedou do našich řad stovky nových chovatelů a že nám stát z ničeho nic dovolí likvidovat přemnožené pernaté dravce. Ale něco se přeci jen dá dělat. Začít se dostávat do povědomí široké veřejnosti a postarat se o to, aby se na holuby pohlíželo jinak, než na „teroristy soch“. V případě pernatých dravců se nám nejen nabízí, dokonce se vnucuje možnost navázat úzkou spoluprací s myslivci. Než budeme mít nějakou podporu, je zbytečné trávit čas zbytečným mlácením prázdné slámy na úřadech. Peněz máme dost, dejme se proto dohromady s „pány lesa“, vytipujme lokality a začněme s výrobou a umístováním vhodných budek pro přirozené nepřátele pernatých dravců! Místo bezvýsledných jednání a planých řečí

v posledních letech jsme už mohli mít pár budek obsazených Výrem Velkým... O tolik větším fiaskem než všechna dosavadní jednání to skončit nemůže.

Navázání kontaktu s veřejností a nenásilná propagace holubaření? Pojdme se na to podívat. Tento projekt vzešel z hlav Bc. Mirka Ptáčka, Honzy Filipiho a mé a je podporován jak dalšími chovateli, tak i politickými osobnostmi z našeho blízkého okolí.

1. Abychom se odrazili, je třeba si pojmenovat hlavní problémy:

- 1.1) téměř nikdo v našem okolí a vlastně celý národ neví nic o našem spolku a poštovních holubech a pokud ano, jedná se většinou o negativní věci...
Z toho plyne následující:
 - a) nezájem o chov PH, rapidní úbytek chovatelů, ...
 - b) nulová podpora státních institucí i veřejnosti při řešení našich problémů (dravci), ...
 - c) tím že stojíme mimo zájem veřejnosti, nejsme vůbec atraktivní pro potenciální sponzory, partnery, ... A bez těchto subjektů nejsme schopni nalákat nové tváře.
Vše totiž nasvědčuje tomu, že bez peněz mladé k našemu koníčku nepřitáhneme, ...
- 1.2) nepřátelská atmosféra mezi chovateli, včetně některých ZO, kde asi těžko někdo mladý dobrovolně vydrží
- 1.3) nezájem většiny chovatelů zabývat se budoucností a nastolením pořádku

2. Jak bojovat s problémy z bodu číslo 1? Propagací!

2.1) VZDĚLÁVACÍ PROJEKT - "Poštovní holubi letí do školy"

a) výtvarná a literární soutěž pro ZŠ popř. SŠ na téma poštovní holubi, témata:

Poštovní holub - malý hrdina ve válce (významná historická skutečnost)

Poštovní holub - posel dobrých zpráv (šance pro romantiky)

Poštovní holub - vítěz velkého závodu, šťastný návrat domů (současnost)

- ❖ ocenění pro vítěze - jednotlivci dle kategorie, finanční ocenění pro školu
- ❖ inzerce (výzva) do Učitelských novin popř. do celostátního deníku (reklama)
- ❖ právně ošetřit, že nejlepší projekty se stanou majetkem svazu a ten je bude moct využívat pro své účely

b) přednášková činnost chovatelů na školách

- ❖ vytvořit seznam chovatelů v jednotlivých regionech (okresech) ochotných udělat přednášku o poštovních holubech (je jasné, že kdyby se přihlásilo najednou 10 škol v okrese, tak chovatel tomu projektu těžko obětuje svoji dovolenou, ale řešit to postupně)
- ❖ vytvořit počítačovou prezentaci o poštovních holubech, kterou by každý chovatel mohl ve škole promítnout

2.2) CHARITATIVNÍ (DOBROČINNÝ) PROJEKT - "Křídla naděje - nejen andělé pomáhají"

- ❖ udělat jednou ročně setkání chovatelů s veřejností spojené s charitativní aukcí poštovních holubů vybraných TOP chovatelů CZ, SK, BE, NL. Tj. 10 - 20 holubů v aukci, které by předcházela internetová pre-aukce
- ❖ předem představit jaké organizaci půjdou získané prostředky - pro nemocné nebo postižené děti (pozvat zástupce organizace).
- ❖ projekt zaštitit lidmi, kterým holubi změnili život a nějakou slavnou osobností, která holubaří (p. Vonášek, p. Černý).
- ❖ vydat publikaci typu "Kртеček", která zábavným příběhem představí holubaření a tuto darovat do dětských domovů, na dětská oddělení nemocnic, ... V případě úspěchu i prodávat a peníze použít na další projekty...
- ❖ pokusit se přes tento projekt získat dotace z EU
- ❖ vytvořit pro akci kvalitní reklamu a politickou podporu (město, politici) - takže první setkání by mohlo být v Čáslavi, tam ta podpora je.

2.3) VYUŽÍT POTENCIÁL VÝSTAV

- ❖ nabídnout prostor k propagaci na našich výstavách (CV, EV, ...) firmám - Škoda, Hyundai, ČEZ,... Např. automobily v rohu výstavní haly by ničemu nevadily... Třeba takový KM Cheb nebo Herborn - Škoda open cup by byl super...

3. Otazníky projektu

- ❖ Kdo bude nositelem projektu? Kdo to zastřeší (IČO, účet) - může to (měl by to) být ČMS CHPH, ale nikdo neví, jak dopadnou volby.
- ❖ Bude třeba finanční podpora svazu?
- ❖ Kdy to odstartovat? Bude s tím mnoho práce.

Úkoly

- ❖ vytvořit vhodné logo obou projektů, oslovit někoho, kdo to umí (pro školy kreslená varianta, pro charitu by mohl být motiv bílého holuba s roztaženými křídly (oslovit umělecké školy, školy zabývající se grafikou a animací)
- ❖ vytvořit www stránky projektu - projekty, informace, kontakty, prezentace pro školy + profil na sociální síti
- ❖ vytvořit pracovní skupinu, která na tom bude pracovat 5-10 lidí bohatě stačí

Tak co myslíte, má cenu za náš sport bojovat? My si myslíme, že ano!

Autor: Milan Heglas ml.

Martha van Geel - nová generace slavného Dolle

16. národní z Barcelony 2015 aneb Příběh, který nekončí

Vážení přátelé, před rokem, přesně 14. 3. 2015 jsem v Nieuw Vossemeer navštívil paní **Marthu van Geel, FCI Racing Pigeons Grandprix Secretary** a legendu dlouhých tratí v Holandsku. Kamarád Milan Heglas ml. mě požádal, abych Vám o této výjimečné dámě něco napsal, a tak vznikl tento článek.

V závodní sezóně 2014 jsme (létám v tandemu s manželkou) měli pár povedených doletů z krátké trati a já si uvědomil, že toto není ta holubařina, kterou bych chtěl do budoucna dělat. Boj doslova o sekundy. Mistr OS a trpělivý sběr bodů závod po závodu mi také moc neříká. Je nás čím dál méně a jsme rozeseți na čím dál větší ploše. Myslím si, že dlouhá trať se brzy stane jediným smysluplným měřením sil mezi chovateli poštovních holubů. Zeptal jsem se sám sebe, jaký je vlastně pro mě etalon špičkového poštovního holuba? Je to sprinter? Ne, je to dálkař! Holub schopný závodit na tratích nad 700 km, a tak padlo rozhodnutí. Po několika e-mailech a setkání na 34. olympiádě poštovních holubů v Budapešti byla na jaro 2015 domluvena návštěva u Marthy van Geel v Nieuw Vossemeer.

NĚCO Z HISTORIE

Bylo to v roce 1967, kdy se v Nieuw Vossemeer holubáři Marijn van Geel vyklubal tmavě kapratý bělokosý holoubek. Na začátku byl bezejmenný, ale svoje jméno dostal brzy. Pro svoje bláznivé kousky na hnízdě a také proto, že po návratu ze závodu dlouho létal kolem holubníku, zvládl by v pohodě ještě dalších 200 km, proto dostal jméno „bláznivý“ DOLLE.

Vzhledem k jeho zvláštnímu kouzlu, stavbě těla a vynikajícímu oku Marijn brzy rozpoznal jeho chovnou hodnotu. Ačkoli věděl, že to je obrovské riziko, v polovině roku 1975 nechal osm let starého Dolleho dojít na výkonnostní vrchol. Vyhrál 3. národní ze St. Vincent a vyhrál auto, o čtyři týdny později vyhrál 3. národní z Dax, tady mu auto uteklo doslova o pár vteřin. I přes nabídky velkých peněz od různých chovatelů zůstal Dolle doma. V průběhu let se ukázalo, že to bylo dobré rozhodnutí. Radost, kterou dal svými potomky se nedá porovnat s tím, co by přinesl jeho prodej. Nastal čas aby Marijn ukázal cit pro chov. Osmiletá perioda Dolleho jako chovného holuba mohla začít. Byl pářen se spoustou holubic, včetně vlastních sester a dcer, a stal se chovnou legendou! Řada chovatelů byla úspěšná s potomky holuba Dolle a získali s nimi ta nejvyšší ocenění.

Martha, pozdější manželka Marijna, byla nakažena holubářským virem v roce 1969. Její exmanžel byl požádán, aby daroval několik holubů na podporu dětem a mladým chovatelům. Když Martha viděla rozzářené dětské oči a pochopila, jaké štěstí a radost dokáže poštovní holub dát, byla ztracena. Téměř okamžitě začala působit jako funkcionář jak v mateřském klubu, tak v klubu chovatelů dlouhých tratí. V roce 1979 přišla do Nieuw Vossemeer a vzala si Marijna. Holubařili spolu do roku 1982, kdy Marijn onemocněl a v následujícím roce zemřel. Martha měla dvě možnosti. Buď prodat holuby a najít si jinou práci, nebo pokračovat dál. Zvolila druhou možnost a úspěch se dostavil. V roce 1984 získala 2. a 4. národní cenu z Dax a vyhrála auto. Byla to úspěšná perioda, přesto se v roce 1989 Martha rozhodla prodat své chovné a závodníky kvůli velkým problémům se zády. Nemohla se už holubům věnovat tak, jak by si zasloužili a jak je na této úrovni potřeba. Nechala si dvě líhně mladých a v dražbě si některé chovné koupila zpátky. V roce 1991 Martha potkala svého současného partnera a také výborného holubáře Heinze Kramera. Ten se rozhodl přestěhovat k ní do Holandska a vše začalo s novým impulzem znovu a funguje to dobře už 25 let! Martha s úsměvem říká, „...zastane spoustu práce, čistí, krmí, takto můžu s chovem i přes problémy se zády pokračovat“.

NOVÁ ÉRA HOLUBNÍKU VAN GEEL

Martha spolu s Heinzem přikřížili do původních holubů van Geel (Aarden) novou krev. Hledali nové dobré kombinace a našli je v holubech Kouters, Batenburg, Theelen, Carteus ... nechme teď vyprávět Marthu: *"Například holoubek Frans, kterého jsem dostala jako dárek, závodil velmi dobře z Perpignan a Barcelony a později se ukázal být i dobrým chovným holubem s několika holubicemi. Udělal spoustu dobré práce, dožil se devatenácti let.*

Jeho syn Quasimodo, který byl jako pozdní ihned dán do chovu a byl jedním z nejlepších mých chovných holubů současnosti, zemřel až letos v šestnácti letech (já ho vloni ještě držel v ruce).

Jeho potomci dosáhli několika dobrých, ale i vynikajících výsledků. Nejlepší z nich v loňském roce, Quasimodo Boy, 16. národní z Barcelony,

Za zmínku stojí ale i 58. národní ze stejného závodu s vnučkou Quasimoda. V chovném i závodním holubníku sedí mnoho jeho potomků.

ZÁVODY NA DLOUHÝCH TRATÍCH

Závodíme pouze na dlouhých tratích, jenom ty jsou pro nás důležité. Chovné holuby páříme koncem února. Samce závodníky v březnu, ti holoubata neodchovávají, 6-7 dní stará vejce jsou odstraněna a začíná vdovství. Závodícím holubicím je dovoleno odchovat mladé, první závod absolvují na 10-12dní starých vejcích, po návratu, pokud pokračují v sezení, další závod jdou s jedním mladým. Pokud v sezení dále již nepokračují, začíná se znova novou snůškou. Roční trénujeme na soukromých nácvicích jako vdovce, jako vdovci jsou nasazeni s klubem na 400-600km. Po návratu jsou necháni spolu a na 800 km jdou z vajec. Pokud máme u některých ročáků pochybnosti, jdou na 800 km ještě jednou, dostanou tak šanci se zlepšit. Staří se na začátku sezóny rozletí rovněž nejdříve soukromě, pak 400-500 km s klubem a pak už jen dlouhé tratě. Dále záleží na tom, jestli holub jde dvě nebo tři dlouhé tratě v sezóně. Dbáme na dostatečný odpočinek, v případě potřeby jde holub na krátký motivační trénink. Celkem se v sezóně účastníme šesti národních a sedmi mezinárodních dlouhých tratí. Nejdůležitější je Barcelona. Někdy letíme i dvě dlouhé tratě v jednom víkendu. Účast na všech podnikcích, ale není podmínkou, záleží na počasí a kondici holubů. Někdy je domluveno pozdní vypuštění, to ale nemáme rádi. Naše holuby soumrak nezastaví, často dorazí v noci, zbytečně hrozí nebezpečí zranění. Je třeba dát holubům šanci dorazit domů první den. My jsme jednoznačně pro ranní vypouštění.

PRO ZDRAVÍ

Žádné léčení po skončení závodní sezóny. Používáme čaj pro lepší přepeření. Hodně dáváme česnek, rozdrcený stroužek do napáječky každý týden. Někdy dáme jablečný ocet. Zajímavá věc je mrkvová kůra. Po přepeření dostávají holubi jako krmivo po šest dní pouze drcenou mrkev. Také kůra podmáslím je zajímavá, celý týden v tomto období dostávají všichni holubi do napáječek vodu smíchanou s 2l podmáslí. Velmi důležitá je prosincová vakcinace celého chovu, včetně chovných, proti PMV. V lednu nás navštěvuje veterinář Norbert Peeters, kontroluje trus na coli, kokcidie a salmonely ve vývojových stádiích. Dělá holubům výtěry kvůli ornitóze a trichomoníím. Pokud nenajde nic znepokojivého, neprovádíme žádná léčení. V květnu, po dvou až třech tréninkových letech, nás navštěvuje tento veterinář podruhé (celkem nás navštíví 4-5 krát do roka). Opět reagujeme pouze na případná znepokojující zjištění. Později v sezóně děláme tzv. naslepo pouze sedmidenní kůru proti trichomoniádě.

Dalším příkladem je De Drie Nullen, odchovaný z holoubka, kterého si jako vajíčko odnesl Rik Stevens, získal 12. národní z Barcelony, je z linie Dolle a ve svých osmnácti letech je stále naživu. Ještě loni dal s mladou holubičkou dvě holoubátka (Martha mi je ukazovala s velikou pýchou).

KRMENÍ A PÉČE

Dlouhotraťaři dostávají během závodní sezóny výhradně lehce stravitelné krmivo (měl jsem možnost vidět pytle s krmivem Versele Laga Immunity Concept a Mariman), pouze 3 dny před košováním dostávají plnou závodní směs obohacenou oleji a do vody glukózu.

„Náš program péče o holuby na dlouhé tratě – používáme produkty od našeho veterináře (Norbert Peeters). 14 dní před košováním v režimu 14-21dní mezi závody dáváme tři dny trigo cure na krmivo nebo do vody. Deset dní před košováním EGS (tento produkt používají před košováním pokaždé). Týden před košováním tři dny krmivo s multivitamínem. Dva dny a den před košováním (2 krát denně čerstvý) Condition powder + AV powder. Čtyři až pět dní před košováním jednou appertex, pouze jedenkrát měsíčně. Vše od Norberta Peeterse, Appertex někdy od Jansen Pharmacie. Den košování - tabletky proti trichomoniáze. Po návratu Recuvit forte + elektrolyt do vody.“

NÁŠ PROGRAM

Trénink začíná dvěma až třemi rozlety 15-20km, roční 10-15km (můžou trénovat spolu). Rádi vidíme, že z druhého rozletu jsou holubi doma dříve než my. Dále jedenkrát až dvakrát 30 km. Někdy soukromě vyvezeme i na 60-80 km, není to ale nezbytné. Dále pak už s klubem z kamionu 130-130-240 a 400 km. Po 400 km jdou roční na 500-600-800 km. Starší holubi po 400 km jdou 600 km, ti zkušenější přímo na 800-1000 km. Vždy mezi dvěma závody na dlouhé vzdálenosti (nad 700 km) jsou 3 týdny odpočinku. Pokud má závod lehký průběh, někdy jen dva týdny. Nenasazujeme holuby na více jak tři dlouhé tratě za sezónu. Roční jdou maximálně Bordeaux 860 km, nebo Bergerac 800 km. Když doletí dobře, ne více. Když se jim závod nepovede, dostanou na stejné vzdálenosti ještě jednu šanci. Dvouletí jdou max. Perpignan 1000 km. Tříletí a starší jdou Barcelonu 1150km a Perpignan 1000 km. S holoubaty Martha a Heinz nezávodí, ale to neznamená, že je netrénují. První a druhou líheň vyvezou několikrát soukromě do 25 km z různých směrů. Poté jdou do kamionu obvykle třikrát až čtyřikrát na 130 km a potom na 240 km. První líheň jde někdy i 450km, záleží na počasí.

Tolik tedy Martha van Geel. Celá návštěva velice rychle utekla. Přijetí bylo vřelé a její vyprávění velice poutavé a zajímavé. Martha se také živě zajímala o organizaci závodů u nás. S obdivem se velice podívovala nad tím, že jsme schopní ve vlastní režii v rámci malé OS zorganizovat celou závodní sezónu včetně dlouhých tratí v kooperaci. Velice všem holubářům u nás fandí a přeje hodně štěstí, hlavně na dlouhé trati.

Martha van Geel
Gerardus Mensstraat 19
4681 AZ Nieuw Vossemeer
Tel: *31-(0)167-502632
Fax: *31-(0)167-502072
GSM: *31-(0)6-50675558
E-mail: martha@geelloft.nl

Autor reportáže: Bc. Václav Lebeda

Vyhlášení soutěže časopisu „Poštovní holub“

Prezidium Českomoravského svazu chovatelů poštovních holubů a redakční rada časopisu IZ Poštovní holub vyhlašují soutěž o

Eso časopisu „Poštovní holub“ 2016

Propozice soutěže

- Právo účasti mají všichni chovatelé organizovaní v ČMS CHPH s chovatelským zařízením na území ČR.
- Jedná se o jednoroční soutěž dvouletých a starších jednotlivců bez rozdílu pohlaví.
- Do soutěže mohou být vybrány závody uskutečněné v době od 1.5. do 31.7. 2016
- Do soutěže se započítávají - 2 závody od 200 do 400 km na holubník chovatele
2 závody nad 600 km na holubník chovatele
- Vítězí holub s nejvyšším součtem koeficientů Eso, při shodnosti rozhoduje vyšší součet km se započtených tratí ve třídě otevřené, v konkurenci nejnižších platných výsledků vydávaných v OS.
- Pokud nemá OS oficiálně tuto soutěž vypočtenou, přihlášky do soutěže s uvedením potřebných údajů o použitých závodech je nutno zaslat **do 10.10.2016 na adresu:**
- Ing. Jaroslav Novotný, El. Krásnohorské 39, 618 00 Brno. Nebo e-mailem na adresu: jaroslav.novotny@ukzuz.cz
- Pořadí soutěže bude zveřejněno na webové stránce CHPH a v časopise Poštovní holub.
- **1. – 10. v pořadí budou předány poháry při ocenění celostátních soutěží při CV.**

Příklad sumarizace potřebných údajů

Chovatel:

OS:

Holub:

Datum	Závod	km	konkurence OS	umístění	Koef. Ke
28.5.16	Pomezí I.	349,22	2.322	12.	99,526
18.6.16	Mayen	664,13	1455	8.	99,519
09.7.16	Pomezí II.	349,22	2456	3.	99,919
16.7.16	Eschweiler	735,12	1126	6.	99,556
Součet		2097,69			398,520

Redakce IZ Poštovní holub

Mistrovství světa holubů 2016 – Belgie, Nevele **FCI World Championship 2016**

Majstrovstvá sveta už akosi tradične patria k predolympijskému koloritu a starostiam usporiadateľskej federácie olympiády. Ak si niekto myslí, že stačí vybudovať holubník a že tým všetko končí, tak je na veľkom omyle. Možno aj preto čoraz častejšie federácie túto aktivitu outsourcujú na zabehané a bonitné testovacie stanice voči ktorým majú dôveru. Tak to bolo napríklad v prípade Nemecka (MS Fritztar), Poľska (Wilcza), Rumunska (Arad), zväzové testovacie stanice využilo pre hostovanie majstrovstiev sveta napríklad Slovensko (MS Nitra) či Portugalsko (MS Mira). V olympijskom roku je konanie majstrovstiev sveta na rozhodnutí Výkonného výboru FCI, v medziolympijskom roku organizácia patrí nasledujúcemu organizátorovi olympiády. Ako vieme, najbližšia olympiáda poštových holubov bude v januári 2017 v Bruseli a tak pripadla organizácia majstrovstiev sveta 2016 belgickej federácii.

Belgická kráľovská federácia (KBDB) hostila FCI majstrovstvá sveta už v roku 2007. Uskutočnili sa v novovybudovaných holubníkoch v Nevele (cca 20 km od Gentu) a odvtedy sa tu uskutočnilo ďalších 7 ročníkov testovania holubov pod hlavičkou „Belgian Master“. Samozrejme za komerčných podmienok. Napriek tomu, že tím, ktorí túto testovaciu stanicu vedie pozostáva zo špičkových odborníkov v oblasti výživy a zdravotníctva, straty holubov v minulých rokoch prevyšovali zaužívanú mieru a to i z krátkych vzdialeností. Treba však povedať, že i napriek tomu sa teší relatívne veľkej obľube medzi chovateľmi, a každoročne sa tu okrem iného stretne absolútna špička Belgicka. Možno i preto, že pokiaľ mám vedomosť, v Belgicku nie je ďalšia iná testovacia stanica.

Belgická federácia, rovnako ako 9 rokov dozadu, opäť zverila organizáciu do rúk tímu Belgian Master. Na rozľahlom pozemku bol vybudovaný ďalší nový holubník, presne oproti holubníka pre súťaž Belgian Master. Napriek tomu, že pozvánku na účasť dostali všetky členské krajiny FCI, nakoniec svoje holuby dodalo 23 federácií. Doteraz mi v ušiach rezonuje reakcia prezidenta rumunskej federácie na otázku šéfa športovej komisie belgického zväzu, prečo rumunskí zväz nedodal i kolekciu (15 ks) od mladých chovateľov. Strohá a priama odpoveď v zmysle – „bez finančných výhod to nemá zmysel“ – mala ospravedlniť absenciu rumunského juniorského tímu.

Reprezentační kolekce ČMS CHPH pro FCI – Mistrovství světa holoubat

1.	Zapletal Bedřich	Domažlice	CZ 16-0343-211
2.	Zapletal Bedřich	Domažlice	CZ 16-0343-216
3.	Suchánek Martin	Hlučín	CZ 16-0324-1403
4.	Suchánek Martin	Hlučín	CZ 16-0324-1404
5.	Strachota Fr. + Vít	Hodonín	CZ 16-0163-906
6.	Strachota Fr. + Vít	Hodonín	CZ 16-0163-922
7.	Strachota Fr. + Vít	Hodonín	CZ 16-0163-912
8.	Šokala Jiří	Karviná-Ostrava	CZ 16-0187-548
9.	Šokala Jiří	Karviná-Ostrava	CZ 16-0187-550
10.	Čermák Václav	Louny	CZ 16-053-148
11.	Čermák Václav	Louny	CZ 16-053-149
12.	Heglas Milan	Podoubraví	CZ 16-059-1602
13.	Heglas Milan	Podoubraví	CZ 16-059-1604
14.	Matoušek Luděk	Polabí	CZ 16-0110-208
15.	Matoušek Luděk	Polabí	CZ 16-0110-210
16.	Dražil Jan	Praha	CZ 16-0101-103
17.	Dražil Jan	Praha	CZ 16-0101-104
18.	Rodina Mazurova	Třinec	CZ 16-0400-252
19.	Rodina Mazurova	Třinec	CZ 16-0400-269
20.	Bachan František	Uh. Hradiště	CZ 16-0246-454
21.	Bachan František	Uh. Hradiště	CZ 16-0246-456
22.	Kubáček Lubomír	Uničov	CZ 16-0234-1468
23.	Kubáček Lubomír	Uničov	CZ 16-0234-1469
24.	Stružka Libor	Valašsko	CZ 16-0248-1145
25.	Stružka Libor	Valašsko	CZ 16-0248-1146

Reprezentační kolekce ČMS CHPH pro FCI – Mistrovství světa mladých chovatelů

1.	Pavlíková Eliška	Domažlice	DV 16-05927-153
2.	Pavlíková Eliška	Domažlice	DV 16-05927-154
3.	Maňák Štěpán	Hodonín	CZ 16-0163-905
4.	Maňák Štěpán	Hodonín	CZ 16-0163-923
5.	Hlavica-Jupid	Valašsko	CZ 16-0193-1206
6.	Hlavica-Jupid	Valašsko	CZ 16-0193-1207
7.	Snovická Lucie	Jižní Morava	CZ 16-0178-6702
8.	Snovická Lucie	Jižní Morava	CZ 16-0178-6618
9.	Minarčík Martin	Louny	CZ 16-055-501
10.	Minarčík Martin	Louny	CZ 16-055-511
11.	Kvasnica Tomáš	Pardubice	CZ 16-061-1226
12.	Kvasnica Tomáš	Pardubice	CZ 16-061-1227
13.	Srníček Jaroslav + Lucka	Beskydy	CZ 16-0149-605
14.	Srníček Jaroslav + Lucka	Beskydy	CZ 16-0149-607
15.	Černíková Alena	Hlučín	CZ 16-0285-6707

Holuby „Majstrovstiev sveta 2016“ a „Majstrovstiev sveta mladých chovateľov 2016“ a „Belgian Master“ sú síce umiestnené v dvoch rôznych holubníkoch, ale trénované budú spolu. Oba holubníky sú voči sebe postavené v tvare písmena „V“. Holuby českých a slovenských chovateľov boli do Nevele doručené 1. apríla 2016. Každý z holubov pri prebierke dostal plastový krúžok s číslom telefónu a 1 tabletu antitrichomonádneho prípravku. Holuby boli následne umiestnené do kójí v novovybudovanom holubníku. Je dobré, že pred pristávacími doskami sú malé voliéry, ktoré uľahčia mláďatám priučenie sa na nový holubník.

Finálový pretek sa uskutoční 15. augusta 2016. Holuby Belgian Master budú vypustené v Tours (456 km) a holuby Majstrovstiev sveta v Bourges (448 km). Obidve francúzske vypúšťacie miesta sú však od seba vzdialené cca 100 km. Ťažko povedať čo organizátora viedlo k tomuto rozhodnutiu, celkom isté však je, že čakanie v deň finálového preteku bude o to napínavejšie. Bude prvým holubom na holubníku jedinec z Bourges/Tours? Ovplyvní dolet vietor? Ktorá skupina bude profitovať z jeho momentálneho prúdenia?

Jedno je isté – Nevele zažije v tento sviatočný deň (sviatok pre chovateľov poštových holubov a v Belgicku deň pracovného pokoja a sviatok Nanebovzatia Panny Márie) troch víťazov. Veríme, že zverencom našich chovateľov sa na tohtoročných majstrovstvách sveta bude dariť!

Ing. Daniel Krajčík
Ing. Jaroslav Novotný

Marijke Vink (Mookhoek, Nizozemí)

šampionka jednodenních dlouhých tratích v klubu „Hoekse Waard a okolí“!

Proslulí holubi linie Koopman u Marijke Vink pokračují ve svých výkonech a jejich hodnota stoupá i díky sezóně 2015. Marijke vyhrála titul 3. Mistra dlouhých tratí v Provincii č. 5 v severním Holandsku a stala se také 1. Mistrem dlouhých tratí v klubu „Hoekse Waard a okolí“!

Marijke Vink (Mookhoek, Nizozemí)

Dosažené výsledky v roce 2015

Marijke měla pro rok 2015 cíl podat co nejlepší výkon na dlouhých tratích v závodech provincie č. 5 v severním Holandsku. Sezónu začala pouze s 17 vdovci a její úžasné výsledky dokázaly, že její holubi jsou ve skvělé formě, s čímž se musí stále počítat. Závod z francouzského města Ruffec (715 km) byl pro ni zlatým hřebem sezóny 2015, a to opravdu po skvělé sezóně, ve které Marijke vyhrála titul Mistra dlouhých tratí v Hoekse Waard a okolí.

Její výsledky z dlouhých tratí v roce 2015

Zúčastnila se několika závodů a předvedla vynikající výkony na dlouhých tratích v Hoekse Waard a okolí. Její holubi dokázali vybojovat ty nejvyšší ceny v každém jednotlivém závodě:

24.05.2015 Blois	2.310 holubů	3-12-23-114-225-294-427 (17/7)
06.06.2015 Vierzon	1.640 holubů	4-5-13-39-85-148-170-184-386 (12/9)
20.06.2015 Bourges	1.358 holubů	10-15-82-133-164-168-190-285 (10/8)
18.07.2015 Chateauroux	922 holubů	4-9-18-33-40-86-108-148-205 (17/9)
01.08.2015 Ruffec	777 holubů	3-5-8-10-14-15-16-20 (10/8)

Vše založeno na linii holubů Koopman

Jak většina z Vás už ví Marijke je šťastná, že má takovou sbírku vynikajících holubů linie Koopman a těží z výhod těchto holubů, které získala po následné návštěvě Gerarda Koopmana, a to již v roce 1988. Tento chov pokračuje a je definicí její současné kolekce špičkových holubů z Mookhoek. Určitě znáte její super chovný pár „Tips“ x „Geschelpt Kannibaaltje“, i když Marijke si myslí, že nejlepším chovným holubem byl „Aladin“. Její současný šampion „Gerard“ je dalším exponátem jejího výjimečného chovu. Tyto holuby budeme ještě probírat podrobněji dále v tomto článku.

NL 12-1597920 „Gerard“ nová hvězda Marijke Vink!

Tento skvěle vypadající samec se stal opravdovou hvězdou a to právě v loňské sezóně. Otcem „Gerarda“ je NL 11-1722096 zvaný „**Druhý Aladin**“, syn NL 08-1522926 „Verdi“ x NL 05-1375996, dcera „Aladina“. „Verdi“ je také vnukem „Aladina“, extra třída, kterou budeme probírat dále později. Matkou „Gerarda“ je NL 10-1666499 „Sanne“, a dcera „Louise“ x „Demelzy“ (dcera „Louise“). „Demelza“ byla také skvělou závodnicí a vyhrála 3. místo z NPO Blois proti 15.172 holubům a 4. místo z NPO Orelans proti 12.047 holubům.

„Gerardovy“ nejlepší výsledky:

2.misto	Peronne	18.538 holubů
2.misto	Sens	14.517 holubů
5.misto	Peronne	2.741 holubů
5.misto	Bourges	2.329 holubů
9.misto	Peronne	9.929 holubů
10.misto	Bourges	1.316 holubů
17.misto	Ruffec	4.133 holubů

Tyto výsledky ukazují, že je to výjimečně talentovaný závodní holub.

NL08-1522926 „Verdi“ - prvotřídní holub Marijke Vink!

„Verdi“ je asi jeden z nejdůležitějších holubů v současném týmu holubů Marijke Vink. Pochází také z úspěšné linie „Aladina“. Jeho otcem je syn super chovného „Aladina“ a jeho matka je dcerou známého holuba „Che“ (Hanse & Everta-Jana Eijerkampů z holandského Brummenu).

Tento borec vyhrál:

1. místo Orleans	1.276 holubů	(a 4. místo NPO 10.660 holubů)	
1. místo Pommeroeul	783 holubů		
1. místo Orleans	1.276 holubů		
4. místo Chalons	2.486 holubů	9. místo Peronne	3.331 holubů
5. místo Strombeek	4.036 holubů	10. místo NPO Bourges	8.579 holubů
8. místo Strombeek	4.103 holubů	29. místo NPO Chateauroux	7.355 holubů

NL1722108 syn „Verdí“

1. místo Peronne	1.139 holubů (4. místo Prov. 35.985 holubů).
7. místo Peronne	1.125 holubů.
8. místo Peronne	2.741 holubů.
14. místo Mantes la Jolie	2.243 holubů.
35. místo Bourges	1.080 holubů.
55. místo Sens	1.512 holubů.
70. místo Tours	11.759 holubů.

„Aladin“? Nejlepší chovný holub na světě?

O tomto špičkovém chovném holubovi toho už bylo řečeno mnoho. Marijke věří, že „Aladin“ je celosvětově nejlepším chovným holubem. Sama říká: "Chovala jsem hodně holubů s výbornými rodokmeny, a když tak nad tím přemýšlím, tohle je nejlepší linie holubů, s kterými jsem se kdy setkala!"

Marijke udělala správné rozhodnutí, když musela prodat celý její chov, tenkrát si ponechala 18 pozdních mladých holubů, kteří byli úzce spřízněni s „Aladinem“. Když se vrátila k holubářskému sportu, tak zvládla ukázat skvělé výsledky, ke kterým ji pomohli právě tito holubi! Vyhrála například mistrovství dlouhých tratí v Provincii č. 5 v severním Holandsku a to bylo v letech 2009 a 2010.

Nejslavnějším synem „Aladina“ je nejspíše „Tips“, který odchoval mnoho vítězů s různými holubicemi. Bylo by asi nemožné je zde všechny vyjmenovávat. „Tips“ zplodil velký počet super holubů v páření s „Geschelpt Kannibaaltje“, mezi ně patří zejména „Farah Diba“. Tento prvotřídní holub se stal 1. Národním eso holubem dlouhých tratí WHZB a dále získal 1. Západoevropský pohár dlouhých tratí 2013. Dalším synem tohoto páru je „Reza“, který je považován za nejlepšího holuba středních tratí vůbec, dokázal získat mnoho vítězství ve velkých konkurencích, mj. 28.332 hol., 21.892 hol. či 10.589 hol. Marijke dále z této linie vychovala holuba NL 07-1802146.

Tento holub se nazývá „Domela“ a dokázal vyhrát následující ceny:

1. místo NPO Bourges 2009	8.579 holubů
1. místo Mariembourg 2007	4.332 holubů
3. místo Moeskroen	2.620 holubů
4. místo NPO Chateauroux	8.201 holubů

„Aladin“ ukázal, že jeho potenciál je také v dalších pokoleních a dalších chovech, včetně chovu Gerarda Koopmana, který do svého chovu v roce 2005 umístil dceru „Aladina“, který byl pářen se svou vlastní vnučkou „Farah Diba“.

Gerard Koopman dal této holubici jméno „Marijke“ a vychoval z ní „Dorana“ (1. NPO Orelans z 9.670 holubů) a „Varellu“ (1. Národní eso holub v dlouhých tratích Fondspiegel 2007). Dalším holubem, který se přidal k Gerardovu týmu v Ermveenu byla holubice „Miss Mookhoek“, která pochází přímo z již zmíněného páření „Tips“ x „Geschelpt Kannibaaltje“. „Miss Kookhoek“ byla pářena s „Cassusem“ (syn „Kleine Dirka“ x „Annelies“) a společně vychovali „Daydream“, vítěze 1. NPO Ablis proti 8.519 holubům v roce 2009. A seznam by mohl pokračovat dále!

Cesta k úspěchu

Marijke stále spoléhá na stejné základní holuby se stejným původem, který je velmi úspěšný také u Gerarda Koopmana. To znamená, že stále pokračuje v hledání nejlepších holubů této linie, která dokáže dosahovat skvělých výsledků v závodech. Rok 2015 byl neskutečný: zvládla vyniknout v závodech na dlouhých tratích, které jsou její oblíbenou disciplínou. Gratulujeme Marijke!

www.pipa.be

Autor: Klein Haneveld Bert

Překlad: Jan Filipi

Ženy, holubářky - Dagmar Bortlová

Dva předchozí články o významných ženách mezi chovateli poštovních holubů v Nizozemsku mě inspirovaly k poohlédnutí po našich končinách. Tematické doplnění tohoto čísla o nějakou ženu-chovatelku z našeho prostředí se nabízelo. Když člověk koukne do německé časopisu „Die Briefftaube“ nebo jiných, třeba belgických, všude na něj koukají spokojení vítězové s manželkami, nebo celými rodinkami podporujícími úspěšného chovatele. U nás na čtenáře koukají z časopisů, až na zcela ojedinělé výjimky, chovatelé-sólisti, kteří si musí svého koníčka doma vybojovat, vyvzdorovat a vytrpět. Proto je třeba ty vzácné osobnosti mezi manželkami či přítelkyněmi nás chovatelů, které nejen, že manželovu úchylku tolerují, ale které se i aktivně do této náročné zábavy zapojí, všemožně chválit, ocenit, postavit na piedestal. Prostě ukázat těm jiným, že normální je podporovat. Přece „v dobrém i ve zlém ...“

Můj malý konkurz na tuto reportáž snad ze tří, čtyř adeptek vyhrála zcela jednoznačně Dáša Bortlová, předsedkyně OS Beskydy, žena tvořící úspěšný chovatelský tým s manželem Jaromírem Bortlem. Funkce předsedy OS je velká řehole a maximální zodpovědnost. Řekl bych, že je to snad nejdůležitější funkce ve svazu. Jsou to OS, které pod vedením svého předsedy zajišťují pro členy svazu 99% činnosti, pořádají závody, výstavy. Když si předseda mimo to najde i čas na své holuby a dokáže se svými úspěchy prosadit, klobouk dolů. Vydal jsem se proto do opravdu krásného města Štramberk, proslulého cukrářským výrobkem „Štramberské uši“, hradní věží „Trúba“ a malebnou městskou památkovou rezervací.

Ve Štramberku jsem se uzounkými uličkami prokličkoval až na úplný konec, a tam v posledním domě na kraji města čekali Bortlovi. Nádherný výhled, krásné okolí. Jako člověk z města to dovedu ocenit. Rozhovor mohl začít.

Tak začneme tou nejdůležitější otázkou: Jak se stane z manželky holubářka?

Taky byly doby, kdy jsem na holuby nadávala jako špaček. To tak pomalu, postupně. Od mala jsem měla blízko ke zvířatům, sice jsme bydleli v paneláku v Kopřivnici, ale denně jsme

s otcem jezdili do Mniší, kde otec vlastnil zemědělskou usedlost. Choval tam ovce, slepice, kachny, králíky někdy prasátko či jalovici. Byl od 38 let v invalidním důchodě a hospodářství mu naplňovalo život. Holubáře do rodiny ale přivedla jako první sestra Ivana. Zdeněk Šablatura ze ZO Mniší byl můj švagr. Na holubářském plese mě sestra a švagr seznámili s Jaromírem a do roka byli v rodině holubáři dva.

To ale ještě zdaleka nebyl ten „pozitivní“ impulz aby se za mě stala holubářka. Manžel dojížděl z paneláku za holuby do Štramberku, pak do Mniší, kde jsme na půdě „ranče“ vybudovali holubníky. Mě starosti o rodinu a děti zabraly všechn čas. Holubi mě obíraly o manžela a žálila jsem na ten čas co jim věnoval. Změna přišla až po přestěhování na rodný dům manžela do Štramberku a s odrostlými dětmi bylo víc času. Postupně se ze mě stal nezapojený fanda a i to se pomalu, s přibývajícými úkoly měnilo na aktivního účastníka. Velkým a nešťastným impulzem pro mě byla i tragická nehoda švagra, kdy jsem si uvědomila jak málo času tu máme a že je chyba netrávít všechn volný čas společně.

Holubníky pro 35 vdovců a 60 holoubat - trénink vdov.

Dnes je z Tebe předseda OS, jak ses ale stala členkou svazu? Většinou má holubář za vrchol svého snažení, když mu manželka donese na holubník oběd, když se letí.

To už šlo celkem rychle. Začala jsem jezdit na nasazování o otevírání hodin, na různé chovatelské akce. Manžel byl výcvikář, tak jsem nastudovala závodní řád a pomáhala mu s tím. V roce 2009 jsme přešli do ZO Mniší kde i mě přijali za člena, abych byla plnohodnotný člen svazu. Byla tam velmi přátelská atmosféra a časem mě chlapi přesvědčili a zvolili předsedou spolku. Navrhli mě taky do výboru OS a funkcionářka byla na světě. Na podzim 2013 byly volby, hodně známých a kamarádů mě přesvědčovalo ať do toho jdu, Jindra Swaczina, Zdeněk Uherek a ostatně ty taky. Všechno co dělám, se snažím dělat naplno, i když se najdou nepřející, ale většina je těch co spíš pomohou. Snad se podařilo, že už skončil boj „Frýdecká strana“ versus „Jičínská strana“ a vztahy se zlepšují. Jsem takový komunikativní typ.

No to jsme se trochu něco dozvěděli o zrodu funkcionářky, ale teď jak to postupovalo doma?

Doma to začalo až s totálním vdovstvím. Manžel chodí do práce po páté ráno a holubi měli prolet jen odpoledne. Protože mám štěstí na zaměstnavatele a hlavně na pochopení šéfa v práci,

který mi umožní flexibilní pracovní dobu, ráno jsem si to vzala na starost já. V 6 hodin jdou ven holubice s obou holubníků, přehnat holuby do oddělení se sedačkami, vyčistit podlahy, nachystat vodu a krmení. Asi za tři čtvrtě hodiny pouštím holubice domů a jdou ven samci. Vyčistím oddělení se sedačkami a mám chvíli čas pozorovat jak samci létají. Krmíme do společného krmítka a pokud holubice vše vyzobou, nebo naopak když jsou moc soustředěné na budníky a žrádlo odfláknou, tak jim trochu přidám. Jsou spokojené, že mohou posedět ve svém (zavřeném) budníku. Samce nijak nehoním a až si posedají, přeženu holubice na sedačky, doplním krmivo a vodu a pustím je dovnitř. No a pak jsem na řadě já, honem pod sprchu a do práce. Tak je to celou sezónu. Manžel má pak odpolední směnu, když přijde z práce. Někdy dostanu důvěru a věnuji se na jaře i usazování holubů do budníků, to jsou s manželem dost nervy. To jen tak vypadá, že je klidný a vyrovnaný člověk.

Dáváš holubům jen to, co ti manžel nachystá, nebo je to ráno celé na tobě?

Dvakrát v týdnu dávám na krmivo kvasnice na česnekový olej, když náhodou dojde tak dám klidně olivový z kuchyně, vitamíny (Gervit) a minerály. Grit mají stále v malých krmítkách. Ale museli jsme si i sladit co kdo dá. Stávalo se, že jsme ráno i večer dávalo to samé. Na krmivo jde taky přírodní doplněk Vitalina mix. Teď do píšeme do kalendáře a je přehled. S Jarkem máme stejný názor na léčení, takže během sezóny minimum léčení. Pouze asi po třech týdnech opakujeme přeléčení trichomonád (momentálně Trichococci). Snažíme se vše dávat na krmivo, takže holubi pijí čistou vodu, snad kromě různých elektrolytů po závodech. Během týdne krmíme prakticky stejné krmivo jen se liší dávka. Je to krmivo polské firmy MDM. V pátek večer energetickou a v sobotu před nasazením super dietu.

Děláte individuální tréninky? Vyvážíte holuby během závodů?

Holuby jsme nikdy během závodů nevyváželi a ani před závodní sezónou to neděláme. Letos mimořádně, protože se v OS změnil směr závodů na Polsko jsme je čtyřikrát vyvezli směrem na Opavu, ale Jarek si kvůli tomu musel vzít dovolenou v práci. Holoubata párkrát vyvezeme na pár kilometrů. Vypouštíme je ale jednotlivě, ať se musí každé orientovat samostatně.

Asi vám to tak docela funguje, když jste dokázali v konkurenci generálních mistrů republiky Marka Skrbka a týmu Olympia Mácha urvat za poslední tři roky osm prvních cen v OS a mít holuba na olympiádě v Poznani (kat. B 04-0306-595) a Evropské výstavě v Bukurešti (kat. E holubice 08-0306-4554).

Rok	Závod	km	nasaz.		úsp.
2015	Plzeň	336	2041	1. cena	54/36
2014	Kámen	224	2874	1. cena	77/48
2014	Žatec	336	2526	1. cena	58/31
2014	Bad Bentheim	830	1053	1. cena	10/4 (pásmo Sever MSS)
2014	Plzeň	336	2206	1. cena	51/35
2013	Praha	274	2293	1. cena	56/16
2013	Plzeň	336	2158	1. cena	55/37
2013	Chomutov	350	8121	1. cena	50/27 (pásmo Sever)

No a jak to tedy chodí u vás při závodech?

Všechno společně. Příprava před závodem i na nasazování vždy jedeme společně. Pustíme z jednoho oddělení holubice k samcům, pak za chvíli (jak říká náš kamarád Marek Skrbek, dám jedno cigárko) jde Jarek chytat závodníky. Já pustím holubice v druhém oddělení. Holubice tedy vždy ukazujeme před závodem, ale mimo dlouhé tratě. No a samci co z nějakého důvodu nejdou na trať jdou na sedačky, holubičky zůstanou u budníků. Ale na tuzemské střední a krátké tratě moc holubů doma nezůstane. Na pětistovky už ročáci nejdou. Do Mniší to máme 10 km, takže za 15 minut jsme v pohodě tam. Nasazuje nás osm a probíráme počasí, prostě klasika. Atmosféra ve spolku je výborná a to je pro většinu chovatelů to nejdůležitější. Ráno telefonáty se startérem a předání informací o startu a počasí na ostatní organizace. Typujeme si kdy můžou holubi přiletět a s některými se prozvaníme při prvních dolétlých. Jarek sice říká, že to nechce vědět, ale když slyší jak mluvím třeba s Markem, tak „jak to má a s kým jsi ještě mluvila?“. Jsme v tom až po uši a když lítají holubi, tak se ani nevaří. No někdy ale musím, při Oostende by to fakt nešlo. Hodiny otevíráme v neděli večer a to se pak žhaví telefony, jak asi vyšly procenta jinde.

Je jasné, že hlavní závodní metoda je totální vdovství, ale máte i jinak vedené závodníky?

V totálním vdovství je ve dvou odděleních celkem 35 vdovců a k tomu holubice. Mimoto máme jen 9 vdovců „na klasiku“. Udělal to Jarek na zkoušku teprve nedávno, ale někdy jdou líp totální, někdy klasičtí.

Co vám tak nejlíp líbí, z jakých linií pochází vaši holubi?

Nemáme žádný liniový ucelený chov. Holubi jsou z různých zdrojů a spíš se snažíme získat to nejlepší a dát to na naše nejlepší. Takže u nás najdeš úspěšné potomky holuba od Honzy Peroutky s holubicí Zdeňka Horáka z linie „Lucky Number“ a dalšími. Nejlepší jsou ale asi potomci našeho starého „Němce“ linie Schellens x Grondelaers od Christiana Harbecka s různými holubicemi. Hodně holubů ve voliére je od našich slovenských kamarádů, pár holubů jsme taky vyměnili nebo dostali od Marka Skrbka. Drahé holuby nekupujeme, přímá úměra mezi cenou a kvalitou u holubů je málokdy. Spousta lidí nechápe, že to není o tom co má kdo za holuby, ale o tom, co je pro ně ochoten udělat.

Co po závodech? Je nějaký relax, nebo končíte až po holoubatech?

Po závodech starých holubů se nějaký malý čas na dovolenou najde. Ale ani ta není bez holubů. Jezdíme na východ Slovenska k přátelům ze Staré Lubovně. Navštívíme Petra Matalíka, Ondru Bjalončíka, s Rudou Šulíkem posedíme na zahrádce, přenocujeme u pana Ľanka a stále se řeč točí kolem holubů. Omrkli jsme také holubníky u Dalibora Duli a cestou zpět jsme se zastavili na dobrou vodu i u Vlada Sudora.

A pak je čas na závody holoubat. Cvičíte všechny?

Odstavujeme si pro sebe asi 60 holoubat a všechny procvičíme. Ve voliére je asi 20 párů holubů, takže většina holoubat je z voliéry. Občas se to sice moc nepovede, jako když jsme letěli loni poprvé na čipy. Jarkova opatrnost nade mnou nezvítězila, žádné gummy. A na krachovém závodě jsme nechali skoro třicet holoubat, ale většinou letí dobře. Největší problém závodů s holoubaty ale jsou asi nemoci. Při individuální vyvážení všechno v pořádku a jak to jde do kamionu je problém. Snažíme se je přeléčit „trojkombinací“ Metrozol, Sutricol, Amoxicilin, ale vždy je otázka kdy. Po sezóně si jich necháváme asi 30.

Další etapa zážitků s holoubaty začíná pak na testovačkách. Atmosféra, který vládne při doletu finálového závodu v testovacích stanicích je neskutečná. Ať už to bylo u Lenky Bezečné, Standy Matušky, nebo v Tatrách u Hargy. Tam, když jsme viděli ta tečky jak z velké výšky padají dolů a poctivě, ne v hejnu – úžasné! Ale to se nedá vykládat, to se musí zažít.

He 11-0194-574 Martens x Hermes - 4. výkon OS, 5. Eso OS a 3.v kategorii A v OS,
23 umístění, 7.653 km

He 12-0194-147 sestra holubice 574 - 3. místo výkon OS, 25 umístění, 7.975 km

Výstavy a jiné podzimní a zimní akce jako předsedkyně OS asi nevynecháváš?

No to opravdu ne. V zimě jdou u mě holubi doma hodně stranou, to nechám na manžela. A navíc, v zimě se u nás nečistí, na to se pak vrhneme intenzivně až před sezónou a pak čistíme dvakrát denně. Výstavní maraton začne výstavou OS, pak pásma Sever, celá Morava, celostátní naše, slovenská a k tomu různé speciální akce, jako například ta jedinečná dražba v Mutěnicích. V tomto případě jsem já ta hybná síla, ten motor, který Jardu přemlouvá „pojd' pojedeme tam“. Je toho opravdu dost, ale člověk tam probere s kamarády co dopadlo dobře, co nevyšlo, hledají se příčiny chyb. Proč výsledky nesplnily různá očekávání. Někteří ale hledají chybu zásadně u těch druhých. Špatně odstartováno, blbé místo nebo čas, ale to už k tomu asi bohužel patří. Na těchto setkáních je ale jedinečná možnost získat informace, jak to dělají jiní úspěšní, poučit se i z jejich chyb. Navázat nová přátelství, získat posily na holubník. Právě tak se povedlo nám třeba od Zdeňka Jochmana, Petra Matalíka, Vlada Sudora nebo Ivana Brnčála.

Když se tak dívám na vaše úspěchy posledních let, je to mimořádně vyrovnané.

Nejdůležitější na tom všem je, aby z toho měl člověk radost, aby byli nejen zdraví a spokojení holubi, ale i chovatel.

Úspěchy posledních let:

Mistrovství OS		KT	DT	pásma Nový Jičín
2015	3.	1.	3.	2.
2014	3.	2.	3.	2.
2013	3.	2.	10.	2.
2012	4.	3.		2.
2011				1.
2010				1.

Zemské soutěže MSS

2015 5. Super mistrovství Severní Moravy, 6. Mistrovství středních tratí
2014 8. Mistrovství KST MSS, 2. a 4. Eso KT MSS Sever
2014 7. Super mistrovství Severní Moravy, 4. Mistrovství středních tratí MSS Sever
2013 5. Super mistrovství Severní Moravy, 7. Mistrovství středních tratí MSS Sever
2012 4. Generální mistrovství MSS

Celostátní soutěže v ČR

2015 12. v Celostátním mistrovství ročních, 2. Olymp. E, 11. Olymp. G
2014 4. v CM B, 9. CM G, 11. v CM A, 4. 9. a 10. Eso HE, 6. Eso PH, 10. Super Eso, 5. Olymp. E
2013 7. v Celostátním mistrovství KT,
2011 5. v Celostátním mistrovství KT, 3. Eso HE, 9. Olymp. B,
2010 7. v Celostátním mistrovství ročních, 4. Olymp. B, 6. Olymp. H

Takže Dášo a Jaromíre, díky moc za velmi příjemné povídání, přeji skvělou pohodu i výsledky v letošní sezóně a tajně si dovolím doufat, že příklad manželky-holubářky strhne další (zatím jen manželky či přítelkyně) k následování.

Jaroslav Novotný

Návštěva u mistra Union Antwerpen

Rozhovor s André Roodhooftem



Holubářský sport se se dnes nevyvíjí k lepším zítřkům. Zvyšuje se jen počet „Maga holubníků“ a profesionálních holubníků, ale také – a to je velmi pozitivní – zájem o „malé dlouhé tratě“ nebo „velké střední tratě“, jak tomu říkají v Belgii. Muž, kterého vám chci v této disciplíně představit je dle mého názoru pravděpodobně vedle Willi Danielse, ten nejlepší. Proto si tedy myslím, že je nejlepší ze všech. Když jsem to nedávno tvrdil ve společnosti v Antverpách, bylo to úsměvné. Když jsem je požádal, aby jmenovali někoho, kdo by byl lepší, bylo ticho. Mluvím o André Roodhooftovi z Pulderbos, známém nejen v Antverpách, také díky jeho instruktivně napsaným článkům.

Znám Andrého už dlouho. Jednou jsme se šli i s našimi manželkami někam najíst. Tehdy jsem jej poznal jako přemýšlivého a hloubavého člověka. Jako někoho, kdo střízlivým stylem experimentuje a přitom má před sebou jen jeden cíl: Dovést holuby k tomu, aby dosahovali úspěchy na nejvyšší úrovni. No a to on dosáhl a bez velkých finančních výdajů.

Výkony

Pokud zde máme být poněkud struční. V dlouhé historii Union Antwerpen nevyhrál nikdo tak často jako on titul Král Unionu. A to je Union vysokou školou holubaření, jak tvrdil Piet de Weerd. André špatné roky nezná, zato obrovské úspěchy ano. Vezměme třeba rok 2015:

1. National Champion Long Middle Distance old pigeons

1. National Ace Pigeon Long Middle Distance

- Závod „Souppes“ starých holubů v Unionu, 3.403 holubů: 4., 5., 6., 8., 42. atd. (44/35) 360 km
- Závod „Gueret“ v zóně 5.821 holubů: 7., 11., 16., 24., 25., 40., atd. (29/20) 600 km
- Závod „Montlucon“ starých holubů 10/10 cen 560 km
- Závod „Montlucon“ ročních holubů 24/17 cen 560 km
- Závod „Argenton“ ročních holubů 25/20 cen 830 km a tak dál a dál.

Národní vítězství z posledního období:

2012 - 1. Nat. Gueret 3.379 starých holubů

2015 - 1. Nat. Gueret 3.415 starých holubů

2014 – 1. Nat La Souterraine 3.184 starých holubů

2014 - 1. a 4. Nat La Souterraine 18.588 mladých holubů

Musíte mi věřit, pokud říkám, že takových výsledků je mnohem víc. Možná jsou chovatelé, kteří jsou lepší, ale já je neznám. Přínejmenším ne v této jeho disciplíně.

Roodhooff obecně

André, kdy jsi začal dobře závodit a s jakými holuby? „Popravdě patřím vlastně k nejlepším už od svých 18 let. Tehdy ještě v závodech krátkých tratí. Pochopitelně jsem musel prokázat, že jsem chovatel, když jsem dostal nabídku od pana De Scheemaecker pracovat na jeho chovné stanici. To byla šance udělat z mého hobby zaměstnání, které jsem se chopil oběma rukama a vydal se do Sint-Antonius. To bylo v roce 1972. Vzal jsem si sebou 10 párů. Potom jsem se dostal

k holubům od Nelles Van de Pol, nejlepšího přítele Hofkense, to byl významný impuls. Taky jedna holubička od skoro neznámého Charela Cuyverse měla velký vliv. Tito holubi tvoří vlastně základ dosud.“

No a potom jsi začal závodit na středních a malých dlouhých tratích? „Přesně. Napřed ještě se starými holubi na krátké tratě. Ze začátku se někdo smál, ale to netrvalo dlouho.“

Jací holubi byli později úspěšní? „Jeden holub od Aelbrechta, kterého jsem dostal darem, to byla trefa do černého a pak holub od Engelse se u mě výrazně prosadil. Byl to ještě vnuk jeho „231“ nebo jak se ten jeho super chovný holub jmenuje?“

No a co Lou Wouters? „Samozřejmě, jak můžu být tak hloupý, že na něj zapomenou. Od něj jsem měl víc dobrých holubů. Také jsme si je měnili. Když v roce 2002 zemřel, bylo tam ještě 18 holubů. Všechny jsem je vyzvedl. Asi šest jsem si nechal pro sebe, ti byli vynikající.“

Který z nich byl ten úplně nejlepší co jsi měl? „To byl ten samozřejmě ten holub od Engelse.“

Kolik holubů máš teď? „Okolo dvaceti holubic, čtyřicet vdovců, dvacet chovných párů a dvacet takzvaných chovných párů. Takzvaných proto, že je mezi nimi mnoho teprve testovaných. Odchovávám z nich a používám je taky jako krmné páry. Mladých mám každý rok hodně, asi 150. To je ale nutné, protože úplná katastrofa jsou tady dráty vysokého napětí. Letos poprvé se ztráty udržely v přijatelné míře, důsledkem je přebytek proti starým.“

Závody

Závodíš také na totální vdovství? Jaké jsou pro a proti? „Ne, nezávodím. Mám z toho obavy ze dvou důvodů. Obávám se, že při tomto systému je problém, když je typovaný holub konstatován a holubička letí poněkud hůře. Proto partner nasazeného holuba zůstává doma.“

Podlehl jsi také půvabu závodů s holubicemi? „Absolutně. Ale mám při tom jeden problém, který ostatní asi nemají. Nechtějí mi tu zatraceně vůbec trénovat. Maximálně dvakrát půl hodiny za den a pak ještě s vlajkou. Naštěstí letí alespoň když o něco jde, při vlastních závodech.“

Říká se, že závodíš jako pravidelný spoj. Že holubice musí každý týden ven až do 600 km. Je to pravda? „Pro holubice to platí, pro samce ne. Ti letí každý týden do 400 km. Ostatně i to se mi zdá trochu příliš, když musí každý týden závodit v 30° C a v protivětru.“

Děláš pro ně něco mimořádného, aby to zvládli? „Při návratu ze závodu dostanou elektrolyt, a sice Bioelektron od Henk de Werd. Na krmivo dostanou Sedochol.“

Ukazuješ jim před závodem partnery? „Pokud jsou v koši jen přes jednu noc tak ano. Když jsou v koši dvě noci, tedy při delších vzdálenostech, tak nikdy.“

Je něco speciálního v krmení? „Kladu důraz zejména na to, aby holubi žrali pokud možno co nejvíce. Dávám poměrně dost různých doplňků, jako třeba buráky, Nutri-Power, pивní kvasnice a další. Holoubata dostávají až do závodů každý den Naturaline a jablečný ocet do vody. A co se týká česneku, někteří nechávají česnek ve vodě několik dnů nebo i týden. U mě musí být vždy čerstvý. Pokud ti můžu něco říct, ale ne že se mi budeš smát, o krmení nevím vlastně skoro nic. Vůbec se mě neptej kolik procent hrachu, ječmene nebo kukuřice moje směs obsahuje. Já to nevím. O proteinech, uhlohydrátech a podobných věcech vůbec nemám ponětí. Tady se dělá vše jen pocitově.“

Dokážeš při pohledu na holuba říct, jakou vzdálenost zvládne? Určitě ne. Většinou je to tak, že holubi, kteří jsou v závodech úspěšní, jsou většinou perfektní holubi. No a jen takové strpím ve svém chovném holubníku. Dobří závodníci ale mají mnohdy viditelné vady, ale přiznám se, že z takových určitě neodchovávám.

Holoubata

Ztratil jsi také hodně a co si myslíš o příčinách? „V minulém roce jsem holoubat ztratil hodně, ale jaké jsou příčiny, to opravdu nevím.“

A co Adeno, je to problém? „V každém případě. Každý rok s tím bojuji.“

Odchováváš také ze svých závodníků? „Neodchovávám, a k tomu ti chci něco říct. Závodníci sedí v zimě pět měsíců ve voliére. Ne zrovna proto, že věřím jak někteří říkají, na kyslíkovou kůru, ale spíš proto, že se starám víc o sebe a o Annette. Nemusím se o ně vůbec starat. Holubi vyžadují během závodní sezóny už tak dost mého času a soukromí.“

Která holoubata jsou lepší, ta ze zimního odchovu, nebo třeba z druhé líhně? „V tom já nevidím žádný zásadní rozdíl.“

Budou holoubata s výbornými výsledky také výbornými starými závodníky? „Skoro vždy, ale k tomu bych chtěl něco dodat. Každý rok v srpnu odchovám ještě pár holoubat pro sebe z těch nejlepších a doufám, že z jednoho nebo dvou bude dobrý závodník. Už nejdou na jaře do koše. V lepším případě si je sám několikrát vyvezu ve směru závodů, ale opravdu nemám rád ten dnešní provoz na silnicích. Proto je vyvezu možná jen tak desetkrát k chovné stanici, to je severním směrem. Pravděpodobně proto se jich poměrně dost ztratí, ale každý rok je z nich nejméně jeden výborný. To taky letos.“

Vlastní nácviky. Děláš postupné kroky stejně jako Van den Bulck a Leo Heremans, nebo skokově? Tak jak jsem to slyšel o Constant Gijssels a Gustje Van Aert, že svoje holoubata vyvezou maximálně čtyřikrát a pak jsou nasazena přímo na Quiévrain. Ztratí se jen pár. Jak to děláš ty? „No asi tak jako Leo Heremans a další, postupnými kroky. Pevně věřím na častější tréninky. Pak můžou jít rovnou na střední tratě. Já sám nemám vůbec nic proti tomu, vyvážet holoubata co nejčastěji.“

Jak závodíš s holoubaty? „Mám je rozdělené, na „posuvné dveře“, jak tomu někteří říkají.

Léčiva

Provádíš se svými holuby nějaké standardní kůry? „Samozřejmě. Každý rok hned po závodní sezóně deset dní proti salmonelóze“.

Musel jsi již někdy změnit názor na léčební zásahy? „Musel jsem ho změnit už mnohokrát, každý den se něco nového naučíš. Asi před patnácti lety jsem pravidelně před závody holoubat dělal desetidenní kůru proti onemocněním horních cest dýchacích. Dnes už to nedělám. Dnes reaguji podle momentální situace. Když se mi něco nezdá, zasáhnu. Pokud se včas nezareaguje, už se nic nezachrání a celá sezóna je rychle v háji.“

Jde to dnes vůbec bez kůr? „Ne nejde, ale to neznamená, že se musí dělat kůry na slepo.“

Věříš na požívání vitamínů? „Vůbec ne.“

Roodhooft - různé

Pověz nám něco o svých holubnicích. „Ty jsem budoval v průběhu let stále vzdušnější. Dokonce jsem nainstaloval ventilátory, které zapínám při velkých vedrech nebo bezvětrí. Cítím se ve vzdušných holubnicích lépe a moji holubi také.“

U Dirk Van Dycka jsou uzavřené. „To vím, ale proč bych měl něco měnit, když to funguje?“

Od koho jsi se nejvíc naučil? „Nelles Van de Pol, Noël De Scheemaecker a – to neříkám proto, že bych ti chtěl pochlebovat – na návštěvě při závodech holubat taky od tebe.“

Čteš hodně, je pro tebe internet inspirací? O internet se nestarám. Ani nekomunikuji přes e-mail. Dřív jsem samozřejmě hodně o holubech přečetl, ale dnes už bohužel mnohem méně.

Kdo by tě mohl při tvých narozeninách potěšit košem plným holubat? „O tom nemusím dlouho přemýšlet: Gaby Vandenabeele.“

Nechci být indiskrétní, ale proč ostatní tak málo informují o úspěších s tvými holuby? „Ty se mě můžeš ptát na cokoli. Odpověď na tuto otázku je jednoduchá. Prodávám málo holubů. Každý den nebo týden návštěva v domě? Na to nechci ani pomyslet.“ *Poznámka autora článku: Myslím, že to má taky co dělat s tím, že si nedělá žádnou reklamu, straní se veřejnosti a je špatný účetní, jak sám ostatně říká. Žádné fantastické rodokmeny, žádné fotky holubů, žádná webová stránka.*

Koho jsi obdivoval jako holubářského odborníka? Dříve to byl Lou Wouters a teď – a to tu nechci zase někomu podkuřovat – jsi to ty. Je to fantastické jaké výkony dosahuješ s pár holuby.“ *(krátce jsem se začervenal).*

Máš také nějakého pomocníka, hraje v tvém hobby nějakou roli tvá žena? „Určitě, Roger je pro mě nepostradatelná pomoc, a má žena Annette udělá také co je potřeba. Stará se o diváky při doletu a mnohokrát vyveze holuby na trénink. (Annette: mnohokrát tak čekáme spolu na holuby, ale někdy je to pro mě moc dlouhé a nechce se mi tak dlouho zírat do vzduchu).“

Je něco, co bych chtěl ihned změnit? „Pořádat mnohem méně závodů, především závodů dlouhých tratí. Nechápu, že nikdo nedá na chovatele. Každý chce to samé. A přece se nic nezmění.“

Děláš něco, co jiní nedělají? „To jsem čekal. Chci aby žrali, žrali a zase žrali. Tolik, kolik je možné a zejména v posledních dnech týdne.“

Co dodat.

To je konec našeho rozhovoru s mužem, jehož články rádi čtete v „Duijke Lacht“ a v „Die Brieftaube“ a který je v Antverpách špičkou v závodech okolo 600 km. Je opravdu Velký, ale co víc, přestože je velký, nevyhledává „světla ramp“, je stále svůj.

Jako když měl v roce 2013 opravdového super holuba, svou „049“, protože takové jména jeho holubi dostávají. Kdyby přihlásil jeho výkony stal by se národním Esem KBDB. Ale André nic nenahlásil, nedělal si s tím práci. Ten stejný holub vyhrál v následujícím roce 1. Nat. z La Souveraine, což by se nestalo, kdyby měl titul National Asduif KBDB. Pravděpodobně by byl v chovném holubníku.

Na závěr.

Nikdy nezapomenu na svou návštěvu u Andrého společně s Willem de Bruijn. V chovném oddělení chtěl chytit jednoho ze svých nejlepších chovných holubů, ostatně zcela proti svým zvyklostem. V okamžiku, kdy jej konečně chytil, zůstal mu ležet mrtvý v ruce. Byli jsme rudí rozpaky. Ale když by jiní proklínali, bědovali a lamentovali, byl André zticha a hodil jej do odpadků. „Nedělejte si žádné starosti, je to jen holub a co se mělo stát, stalo se“, řekl a chytil dalšího holuba.

Má další otázka byla, co se stalo s „049“, tím virtuální národním esem mladých KBDB a vítězkou z La Souterreine 2014. „Ztracena na katastrofálním závodu z Châteauroux“, odpověděl André. „V tomto závodě jsem ztratil své dva nejlepší staré závodníky, „049“ byla jedním z nich a své nejlepší roční.“

„Chlapče, to pro tebe musela být rána“, byla moje reakce. André pokrčil ramena. „Jsou to jen holubi“, řekl znovu. Mistr z Pulrderbos v životní velikosti. Jiní mají kvůli holubům bezesné noci.

Ad Schaerlaeckens

Die Brieftaube 10/2016

Překlad : Ing. Jaroslav Novotný

„Jedinečná aukce“ v Mutěnicích

První byl nápad!

Na podzim minulého roku dostali přední chovatelé poštovních holubů z České republiky Lubomír Kubáček (již trojnásobný Generální mistr ČR) a František Hradil (1. Mistr OS CHPH Haná) nápad uspořádat před závodní holubářskou sezónou akci, kde by si chovatelé na poslední chvíli mohli zakoupit chybějící krmiva, grity a produkty pro jejich miláčky, poštovní holuby. Posedět s kamarády a probrat poslední novinky ve svých chovech a psychicky se připravit na blížící se náročnou sezónu.

Jelikož je Lubomír velmi známý i ve světě, zkusil oslovit přední světové chovatele, především tedy ty z kolébky holubářství Belgie, zda by nechtěli dát své holuby do veřejné dražby. Ti bez váhání Lubomíra v jeho myšlence podpořili a proto jsme v březnu mohli začít chystat veřejnou dražbu. Nabízené holuby jsme svezli v průběhu března do Česka natřikrát, nebylo to jednoduché, ale vše se včas zvládlo, a tak se dražba mohla začít připravovat. Protože je Lubomír perfekcionista, tak vše muselo být na vysoké úrovni a to i před samotnou veřejnou dražbou, kdy mou osobou byla připravena internetová pre-aukce, která určila vyvolávací cenu nabízených holubů. Zde byli holubi představeni široké chovatelské veřejnosti na kvalitní fotografii s okem, které vytvořil Miroslav Bartoš z jihočeské Mříče u Křemže. Miroslav je českou jedničkou ve focení holubů. Dále byl chovatelům představen rodokmen holuba, popis původu a fotografie předků. Již tato pre-aukce ukázala, že o holuby bude veliký zájem. Dražební katalog na vysoké úrovni byl samozřejmostí.

Vše se zvládlo a tak jsme se mohli 9. dubna 2016 v Mutěnicích sejít společně s dalšími chovateli poštovních holubů a přivítat je na „Jedinečné aukci“ holubů od světoznámých chovatelů! Chovatelé z Česka, Slovenska a Polska tak měli jedinečnou šanci získat skvělé TOP posily od špičkových chovatelů do svých chovů!

Své holuby v dražbě nabídli opravdu špičkový chovatelé!

Gaston Van de Wouwer z belgického Berlaaru nabídl dva holuby, jde opravdu o světovou extra třídu a to především díky své linii holuba „Kaasboer“! Gaston je jedním z nejlepších chovatelů na středních tratích v mezinárodním měřítku! Jeho soused Johan De Belser s ním velmi úzce spolupracuje a při našich návštěvách nám vždy rád pomůže s překladem, protože Gaston anglickým jazykem příliš nevládne... Další holuby nabídl náš přítel Gert Van Hove z jejich u nás velice známého holubníku z belgického Putte nazývaného Van Hove-Uytterhoeven. Dalším z řady velmi úspěšných chovatelů, se kterým byla účast v dražbě domluvena, je Erik Limbourg z belgického Brussegemu. Zde je perličkou, že jeho účast byla domluvena na konci ledna

v rumunské Bukurešti na Evropské výstavě. Erik zvítězil (Mezi)Národně, případně Národně v zóně 16 závodů a k tomu má ještě 19 druhých míst – neuvěřitelná bilance a v Belgii patří k opravdovým špičkám! Dalším v řadě byl belgický holubník Hok Jos Vercammen, holubi z tohoto holubníku jsou pozoruhodně úspěšní řadu let, mnoho holubářů v Belgii i v zahraničí ví, že Jos a jeho syn Lars Vercammen jsou tým, který vlastní jedny z nejlepších holubů na střední a delší střední tratě v Belgii! Posledním chovatelem z Belgie, který nabídl své holuby byl náš kamarád Ivan Willockx, bývalý fotbalový prvoligový brankář Mechelenu či Monsu, který se zná i s Romanem Vonáškem, jenž v Belgii prožil svou fotbalovou kariéru! Ivan závodí společně s Eddy Noëlem a vytvořili vynikající a fungující tým!

Absolutní perličkou dražby byli holubi z Nizozemí od Batenburg – Van De Merwe, v současnosti nejexkluzivnější značka na dlouhých tratích! Hugo Batenburg nyní spoluvlastní (spolu s chovnou stanicí PIPA Elite Center) pravděpodobně nejpůsobivější maratonskou kolonii na světě! Což po osobní návštěvě u Huga můžeme jen potvrdit! Vy se zatím můžete těšit na reportáž, která bude v příštím čísle IZ. Druhým chovatelem z Nizozemí byl Gerard Koopman z Ermerveenu., ten je celosvětově známý a velmi úspěšný především díky jeho excelentnímu holubovi „Kleine Dirk“, jenž je světovým fenoménem!

Dražba byla také doplněna holuby od mladého a špičkového chovatele Hardyho Krügera z německého Rommerskirchenu. Již ve svých 16ti letech vyhrál Generální mistrovství v celém Německu! Osobně jej považujeme za jeden z nejlepších holubníků v Německu! A na závěr došlo i na tři holoubata hlavního pořadatele Lubomíra Kubáčka, která byla vychována z jeho nejlepších holubů!

Proč jsme pro pořádání této akce vybrali Mutěnice?

Geografická poloha obce s velkými plochami vinorodých strání dávají právo hovořit o Mutěnicích jako o srdci vinařského kraje. Vinohradnické oblasti jižní Moravy jsou vhodné pro pěstování révy vinné. Jsou charakterizovány poměrně vysokými teplotami v letních měsících a nízkými zimními teplotami. Tato všeobecná charakteristika je zvlášť platná pro lokalitu Mutěnice. Mezi pracovitým lidem této obce se vinařská tradice dědí z otců na syny. Stejně tak jako to bývá u chovatelů poštovních holubů.

Raritou Mutěnic je lokalita s téměř pěti sty vinnými sklepy v části obce zvané „Bůdy“, pod kterým se jsme se rozhodli dražbu uspořádat. Každý z těchto sklepů má osobitý ráz, většina z nich je zdobena slováckými ornamenty. V obci jsou uchovávány folklorní tradice umocněné podlužáckými kroji, slováckými písněmi a tanci. Důkazem toho je kulturní život v obci. Z jara jsou to velikonoční svátky, kdy „šlaháči“ v krojích i v civilu chodí na šlaháčku za děvčaty. Svátek Božího těla a Božského srdce, kdy prochází obcí průvod ke čtyřem oltářům a v neposlední řadě Kateřinské hody - svátek vysvěcení kostela sv. Kateřiny. Svůj post si již za léta trvání vydobyla i přehlídka mládežnických dechových hudeb Pod mutěnským vinohradem, která se koná každý rok v měsíci červnu. Další velká akce probíhá vždy první víkend v září pod názvem Mutěnické vinařské dny s tradiční scénkou „zarážání hory“, bohatým kulturním programem a ochutnávkou vín a burčáku spojenou s návštěvou vinných sklepů.

Mutěnice se také staly již tradičním místem pro pořádání holubářských akcí, ať již na úrovni místního spolku či celého oblastního sdružení Hodonín! Akce se zde konají nejen z důvodu příznivé polohy nedaleko hranic se Slovenskem, ale především pohostinností zde žijících obyvatel.

A jak dopadla samotná veřejná dražba?

Téměř 200 chovatelů, kteří do Mutěnic dorazili, od 10. hod. poseděli před blížící se sezónou s kamarády u dobrého mutěnického vína a shlédli holuby od předních chovatelů Holandska, Belgie, Německa a ČR... Samotná dražba začala ve 14. hod., kdy všechny přítomné s dražbou seznámil Jaroslav Strnad a také přivítal starostu obce Mutěnice MVDr. Dušana Horáka, který pozdravil všechny přítomné. A poté mohla začít samotná dražba, kterou z pozice licitátora řídil Aleš Truhlář. Nejdražším holubem aukce se stala holubice z holandského holubníku Batenburg – Van De Merwe a její nový majitel za ni zaplatil neskutečných 8700 €, tedy téměř 250 tisíc korun!

Po ukončení dražby bylo provedeno losování soutěží internetových obchodů pro chovatele poštovních holubů, tombola a také losování soutěže mladých chovatelů Českomoravského svazu chovatelů poštovních holubů. Poté se chovatelé rozjeli do svých domovů a ti šťastnější i s novými posilami. Pořadatelé všem návštěvníkům děkují a novým majitelům holubů přejí mnoho chovatelských úspěchů!

Autor: Jan Filipi



SOUTĚŽ

pro mladé chovatele
poštovních holubů

**Ahoj,
jsi organizovaným chovatelem
poštovních holubů a je ti do 18 let?**

Ano! Tak využij šance vyhrát v další soutěži ČMS CHPH!

V čem soutěž spočívá? Je to jednoduché!
Stačí správně odpovědět na následující **3 otázky**
a co nejpřesněji **tipnout počet nasazených holubů**
na níže uvedený zemský závod.

Otázka č. 1: Kde se letos koná FCI Mistrovství světa holoubat?

A) v rumunském Aradu B) v belgickém Bruselu C) v belgickém Nevele

Otázka č. 2: Jaký Místní spolek ČMS CHPH má číslo 0166?

A) Kutná Hora B) Mutěnice C) Holešov

Otázka č. 3: Který smysl mají holubi nejlépe vyvinutý?

A) čich B) chuť C) zrak

Tip: Počet nasazených holubů na letošní zemský závod Herborn,
pořádaný ČS CHPH 26. června 2016?

Správné odpovědi a tvůj tip pošlej na e-mail: mladezcmschph@email.cz

Nejpozději do 19. června 2016!

Ze všech došlých správných odpovědí bude vytvořeno pořadí dle nejpřesnějších tipů
a toto pořadí bude následně zveřejněno na webu www.postovniholub.cz.

Výhercům budou předány věcné výhry od sponzorů soutěže.

Letu Zdar
Jan Filipi
pověřený zástupce prezidia ČMS CHPH pro práci s mládeží

Blahopřání

Dne 24.6.2016 oslaví své 70 narozeniny náš dlouholetý chovatel poštovních holubů

pan **Josef Zelený**

Vše nejlepší hodně zdraví, štěstí a chovatelských úspěchů přejí kamarádi

ze ZO Kutná Hora.

Nabízím 4.díly unikátní holubářské knihy na lesklém křídovém papíru

„Holubi domácí, divocí a poštovní z celého světa“

V dílu 3 + 4 je odborná pasáž od veterináře o 25 str. nemoci holubů
S mnoha barevnými fotografiemi, hlavních příznaků nemocí a zvětšeniny pitev,
též způsoby léčení a jména léků.

Možno objednat i jednotlivé díly. V případě zájmu je každý díl za 350,- Kč + poštovné.

Emanuel Pangrác, tel.: 416 873 575, mobil 732 435 826
email: e.pangrac@seznam.cz

Honorování zveřejněných článků Částka 100,- Kč za zveřejněnou stranu textu bude autorovi předána formou poukázky na odběr holubářských potřeb u vybraného prodejce. Při zaslání objednaného zboží poštou, je poštovné také hrazeno z prostředků Svazu. Rozhodnutí prezidia svazu o odměňování publikovaných příspěvků se nevztahuje na členy redakční rady časopisu.

Příspěvky zasílejte na adresu: Ing. J. Novotný, El. Krásnohorské 39, 618 00 Brno
e-mail: jaroslav.novotny@ukzuz.cz

Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů, Vančurova 54, 615 00 Brno, IČ 26660041

časopis je vydáván čtvrtletně, Ev.č.: MK ČR E 15196

Redakční rada: Ing. Novotný Jaroslav, Jan Filipi

datum vydání 10.6.2016

Tisk: GILL s.r.o., Bzenecká 14, 636 00 Brno

Počet výtisků: 1.750

Zveřejněno také na oficiální stránce ČMS CHPH www.postovniholub.cz
